

Geachte heer/mevrouw,

Wij, de ouders van [REDACTED], vallen werkelijk van de ene verbazing in de andere sinds het zogenoemde korte zorgoverleg. Met deze brief willen wij onze ernstige zorgen en onvrede uitspreken over de gang van zaken rondom de behandeling van onze dochter.

Al voorafgaand aan het overleg ontstond verwarring. Tijdens een telefoongesprek dat ik ontving, werd mij meegedeeld dat [REDACTED] "wel even zou regelen". Tijdens het daaropvolgende overleg, waarbij maar liefst twaalf mensen aanwezig waren en slechts dertig minuten waren ingepland, voelden wij ons als ouders onvoldoende gehoord. Omgerekend kwam dit neer op ongeveer tweeënhalve minuut spreektijd per aanwezige. Wij vonden deze werkwijze allesbehalve professioneel.

Daarnaast kregen wij tijdens het overleg te horen dat bepaalde therapieën meerdere keren waren herhaald zonder het gewenste resultaat. Toen wij als ouders hier eerder naar hadden gevraagd, werd dit echter door verschillende medewerkers van de kliniek ontkend. Er werd toen aangegeven dat per kind werd gekeken welke behandeling passend was. Deze tegenstrijdige informatie vinden wij zorgwekkend.

De Wmo heeft duidelijke behandeldoelen vastgesteld waaraan de kliniek, vanuit haar wettelijke zorgplicht, uitvoering dient te geven. Op 25 juni heeft [REDACTED] namens de kliniek toegezegd dat [REDACTED] nog drie maanden langer opgenomen zou blijven, met een behandelplan dat specifiek op haar situatie zou zijn gericht. Tevens gaf zij aan geen gebruik te willen maken van de wettelijke overgangsregeling binnen de Zorgverzekeringswet, maar te kiezen voor een verlenging via de Jeugdwet. De gemeente is hier uiteindelijk, zij het schoorvoetend, mee akkoord gegaan, onder de voorwaarde dat de kliniek de behandeling daadwerkelijk zou voortzetten.

Wat daarna is gebeurd, begrijpen wij niet.

Sinds de toezegging van 25 juni is er geen behandelplan opgesteld dat is afgestemd op [REDACTED], terwijl dit juist de gemaakte afspraak was. In plaats daarvan zien wij dat mevrouw [REDACTED] zich bezighoudt met zaken die naar onze mening niets bijdragen aan de behandeling van onze dochter. Zo wordt het wijkteam benaderd over zogenoemde herstelgesprekken met onder andere een gezinshuis, terwijl uit de aanwezige documentatie blijkt dat [REDACTED] daar niet meer welkom is. Wij begrijpen niet hoe dit in het belang van haar behandeling is.

Daarnaast is [REDACTED] op 3 juli, één dag nadat zij 18 jaar was geworden, onder druk gezet om het CEE in te schakelen. [REDACTED] heeft deze aanmelding inmiddels weer ingetrokken. Naar aanleiding hiervan heb ik zelf contact opgenomen met het CEE. Daar is mij uitgelegd dat het CEE bedoeld is voor situaties waarin een behandeltraject daadwerkelijk is vastgelopen en aanvullende expertise noodzakelijk is.

Als de kliniek na bijvoorbeeld acht maanden had geconcludeerd dat zij de behandeling niet langer kon bieden, dan hadden wij begrip gehad voor het inschakelen van het CEE. Dat zou een eerlijke en logische stap zijn geweest. In werkelijkheid is de opname na tien maanden echter zonder problemen verlengd. Pas nadat [REDACTED] één dag meerderjarig was geworden, werd plotseling voorgesteld het CEE in te schakelen. Dat roept bij ons ernstige vragen op over de motieven en de timing van deze beslissing.

Ook het CEE heeft aangegeven dat de door de Wmo geformuleerde behandeldoelen helder zijn en aansluiten bij de behandeling die de kliniek behoort te bieden. Daarnaast gaf het CEE aan het opmerkelijk te vinden dat bij de intake als harde eis werd gesteld dat [REDACTED] eerst een voortraject in een gesloten of besloten kliniek moest hebben gevolgd. De

geplande opname bij de YWCC op 17 augustus 2025 is destijds door Yulius De Steiger zelf ingetrokken. Vervolgens heeft de kliniek besloten die eerder gestelde voorwaarde los te laten, omdat men aangaf de behandeling zelf te kunnen uitvoeren.

Op 25 juni werd bovendien nog toegezegd dat [REDACTED] drie maanden langer opgenomen zou blijven met een passend behandelplan. Er is toen op geen enkel moment aangegeven dat de kliniek de behandeling niet meer zou kunnen bieden. Juist daarom begrijpen wij niet waarom [REDACTED] op 3 juli, één dag nadat [REDACTED] meerderjarig was geworden, druk uitoefende om direct akkoord te gaan met een CEE-traject.

Dit vinden wij extra zorgelijk, omdat [REDACTED] een jongvolwassene is met ASS. Juist binnen een gespecialiseerde ASS-kliniek leert zij dat belangrijke beslissingen zorgvuldig moeten worden overwogen en niet onder druk genomen mogen worden. Toch werd van haar verwacht dat zij direct instemde met een traject dat grote gevolgen kon hebben. Inmiddels is deze aanmelding ingetrokken en is dit ook door het CEE geregistreerd. Wij krijgen hierdoor de indruk dat het CEE-traject niet wordt ingezet omdat de behandeling inhoudelijk is vastgelopen, maar dat het vooral leidt tot verdere vertraging. Ondertussen blijft een concreet behandelplan uit, terwijl de kliniek hiervoor verantwoordelijk is en hiervoor ook wordt gefinancierd. Hierdoor wordt de noodzakelijke zorg voor [REDACTED] alleen maar verder uitgesteld en dreigt de wettelijke zorgplicht juist langer voort te duren.

Wij voelen ons als ouders machteloos. Wij hebben bovendien het gevoel dat onze signalen en klachten onvoldoende serieus worden genomen. Wij roepen daarom dringend om hulp. Het kan en mag niet zo zijn dat een jongere die al tien maanden in behandeling is, duidelijke behandeldoelen heeft en aan wie een passend behandelplan is toegezegd, uiteindelijk zonder plan en onder druk wordt verwezen naar een extern traject.

Wij verzoeken u daarom met klem om deze situatie zorgvuldig te onderzoeken, de gemaakte afspraken na te komen en ervoor te zorgen dat [REDACTED] de behandeling ontvangt waarop zij recht heeft. Wij verwachten op korte termijn een inhoudelijke reactie op deze brief.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]

[REDACTED]